

Aleksis K – viikonvaihte

Itsehoitoa

Jos tässä nyt niin käy, että omahoitajat ja muutkin terveystieteilijät ja –veljet sanovat itsensä irti ja lähtevät töihin Huippuvuorille, kannattaa varautua hoitamaan itse itsensä. Sinänsähän tuo on tuttua touhua monelta muulta alalta. Itsepalvelukauppoja meillä on ollut jo vuosikymmeniä, ja esimerkiksi teleoperaattoreita tai tietokoneopastajia on käytännössä mahdotonta löytää mistään, vaikka tietyvästi he eivät ole joukkoyrityksistä noutuneet. He vain ovat jatkuvasti joukkovarattuja, joten jos kännykkään tai tietokoneeseen tulee jotain häikkää, sillä on parasta heittää kuikkaa tai yrittää korjata itse.

Terveystieteilijöillä on se hankaluus, että esimerkiksi umpisuolella on hankala heittää kuikkaa. Se on siis pakko yrittää remontoida itse, jos ammattilaisia ei ole saatavilla. Tähän työhön ryhtyessä on syytä katsoa lääkärikirjasta tai netistä, missä tämä tällainen umpisuoli sijaitsee. Muistaakseni se on hieman navan alapuolella, mutta ei silti kuulu ns. tuhmiin ruumiinosiin. Kun se on paikallistettu, sen kohdalle mahanahkaan merkataan vesiliukoisella tussilla pieni sievä rasti, ei kuitenkaan peilin edessä, koska ihminen näkyy peilistä peilikuvana ja silloin ruksi helposti vinksauttaa väärälle puolelle napaa. Paikan merkitsemisen jälkeen otetaan vähän nukumäntä – ei kuitenkaan liikaa, koska ihan täydessä narkoosissa on hankala hoitaa itseään. Lopulta sitten vain tehdään tarvittava operaatio, josta näin amatöörivoimin ei kannata yrittää liian kunnianhimoista. Kipeää umpisuolta ei esimerkiksi kannata yrittää poistaa kokonaan, koska siihen sisältyy kaikenlaisia riskejä. Hätäleikkaukseksi riittää äimäneulalla tehtävä reikä, josta tulehdus pääsee ulos, ja sitten laitetaan heftaa päälle.

Samantapaisia väliaikaisratkaisuja voi käyttää monen muunkin krempun hoidossa. Poikki menneen jalan voi omakorjata melko kelvollisesti tukevalla lastoituksella: pari kakkosnelosta säären molemmille sivuille, ja tiukasti hamppunaruilla kiinni. Paperinarua ei kannata käyttää, koska se näin märkinä syksynä herkästi katkeaa kastuessaan. Jos jalka on vallan irtipoikki, töröttävät luunpäät kannattaa kalibroida vastakkain mahdollisimman tarkasti ja puristaa saumaan muutama tippa erikeeperiä.

Kaikkiin vaikeisiin maallikon kyvyt eivät yksinkertaisesti riitä. Esimerkiksi peräpukamat ovat yleensä sellaisessa paikassa jonne ei sen paremmin näe kuin ylläkään. Tässä tapauksessa ei onneksi ole mitään hätää, sillä kuten televisiomainoksista olemme nähneet, peräpään vaivat ovat nykyisin muotia ja niistä kannattaa olla ylpeä. Hankitaan vain tatuointi tai T-paita, jossa leuhkitaan, että minullapa on peräpukamat. Homma on sillä hoidettu. Sen sijaan vakavammassa tapauksissa, kuten lepran iskiessä, ei kannata itse yrittääkään hoitotoimia. Keräillään vain varisevat osat talteen ja säilytetään asianmukaisesti siihen saakka kunnes hoitajat palailevat sieltä Huippuvuorilta. Elleivät he palaakaan, ainahan potilas voi matkustaa sinne ja hoidattaa itsensä, ehkä vähän kalliimmalla, mutta kuitenkin.

